

על עקבים

גבוהים לכלכלא

היתה לי הרגשה שנגמר לי החיים. הכי פגע בי שאני, שלא היכרתי פושע בחיי, הילדה המרוכעת מבית פולני שניגנה בילדותה שמונה שנים על פסנתר ורקדה כמו כל ילדה טובה ארבע שנים אצל מיא ארברטובה, ששרה במקהלת עיריית תל-אביב — בקיצור, הילדה הטובה של השכונה — הוכנסה לבית-מעצר אחר עם זונות ונרקומניות.

לא עצמתי עין כל הלילה. בחוץ לא חדלו הצעקות. לא ידעתי מה השעה כי בין השאר לקחו ממני גם את השעון. המלה היפה ביותר בכלא היא כפרה. הצרחות היו מזועזעות, כשהסוהרות מקללות לא פחות מהעצורות.

ב־6 בוקר קיבלתי ארוחת-בוקר: חצי ביצה, כשעליה נערמת חצי כפית ריבה, גבינה ולחם.

עד היום אני לא זוכרת איך עברו עליי שלושת הימים הראשונים. מה שאני זוכרת זה שלא הפסקתי לבכות. חייתי רק למען הפגישות היום-יומיות שלי עם אמנון וזכרוני. הם הצילו את חיי.

ראש

קרימינולוגי

לא ישנתי בכלל. ביקשתי לראות רופא, והוא אישר לי לקבל ואליום. בחיי לקחתי כמה פעמים ואליום בכמות של שני מיליגרם.

או אמרו לי שהם אומנם לא חושבים שאני הצתתי את המועדון, אבל הם בטוחים שאני יודעת משהו שקשור לאחי, ואת זה הם עומדים לגלות.

בערב הובאתי לתא-כבוד. הסוהרות לקחה ממני את הכל, כשהיא מחייכת בזלזול ומעירה: „מה את חושבת, שהגעתי לבית-מלון?”

גודל התא היה יותר קטן מחדר האמבטיה בביתי. היתה בו אסלה ערבית, מין חור לבית-שימוש. כשהררתי את המים, כל החדר הוצף. לא היה מפסק-לחשמל.

ישבתי על המיזון ופרצתי בבכי.

מעור, נעלתי נעלי-עקב גבוהות, הצטיידתי כשתי שמלות-ערב, אחת של עודד גרא, ושימלה אחת של ארמני, התנהגתי כאילו אני הולכת להופעות.

לקחו אותי לתחנת-המישטרה ברחוב הרכבת. עוד לפני זה הספקתי לראות את זאביק, שהיה חסר-אונים, רושם את מיספר מכונית-המישטרה שבה נלקחתי. הוא לא התנהג כאילו נעצרתי, אלא כאילו נחטפתי.

הושיבו אותי שם שעות על ספסל. לכסוף הוכנסתי לחדר. שאלו אותי סתם שאלות בלי שום קשר להצתה.

בבית עם ידידה לחיים מזה שש שנים זאביק קירשנר. ששלח לה מילות לתא-המעצר עיתונים כשבין הכתובות הוסיף בכתב ידו מילות אהבה. על מעשה זה ננזף זאביק, והוזהר שלא לעשותו שנית.

כרמלה זילברמן, בעלת המועדון „קלאב איי”, בילתה 20 ימים במעצר, עם זונות ונרקומניות, בחשד של מעורבות בהצתה. „העולם הזה” מביא את סיפור המעצר, מבלי להתייחס לפרשה עצמה, הנתונה עתה בדיון מישפטי

האזינה המישטרה לכל מה שנעשה בחדר-המיטות שלה. זאת הפעם הראשונה שהמישטרה הגישה כראיה שיחה שנערכה והוקלטה בחדר-המיטות.

האזנה בחדר המיטות רק אחי נעצרה נודע לכרמלה שבמשך חודש מאז ההצתה

שמאוחר יותר נודע לי שהוא נקרא „פח הונל” של העצורים. שם נמצאים האנשים בכירור מוחלט. לא הירשו לו אפילו לראות את לקבל כל פעם היתר מיוחד מהמישטרה כדי לראותו.

הוא קיבל עיתונים, כשכל הפרטים על המועדון שנשרף חתוכים מתוכו. החבילות ששלחתי לו הוחזרו מייד לעובדי המישטרה. הם לא הגיעו אליי. כשנעצר הפסקתי לתפקד. לפני תשע שנים, כשהיה בן 21, היה לאחי מישפט על החזקת חשיש, כך שהמישטרה כבר התייחסה אליו כאל בעל עבר פלילי.

מייד אחרי המעצר הזהיר אותי עורך-הדיון זיכרוני שהוא כמעט בטוח שיעצרו גם אותי, כי הם לא יסתפקו כרגירדק, הם ירצו את הראש — אחי משה ביטר, שהוא צעיר ממני בשש שנים, היה אחראי רק על המיסעדה והמוזון במועדון. הוא הועסק כשכיר, והיה לי הסכם עם השותפים שהם יכולים לפטר אותו, ואת זאביק ידידי, אם הם לא מתפקדים כראוי.

למרות כל ההזרות של עורך-הדיון, לא האמנתי שהמישטרה תעצור אותי. ביום ראשון לפני שבועיים, ב־8 בבוקר, עמרו שלושה אנשי-מישטרה כפתח הדירה שלנו. כשזאביק פתח את הדלת, הם אמרו שיש להם צו-חיפוש. זאביק קרא לי. כשנכנסתי מחדר-השינה הם הודיעו לי: „אנחנו עוצרים אותך על קשירת קשר להצתת קלאב איי”.

הייתי בהלם, באופן אוטומטי התחלתי להתלבש. לבשתי חליפה של מיס סלפריגיס שחור-לבן, התאפרתי, הכנסתי קרמיוס ובשמים לתוך תיק

ל סני שלושה חודשים הפליג נשיא-המדינה, חיים הרצוג, עם בנו הצעיר יצחק (בנוי”), כאורחה של כרמלה זילברמן על היאכטה הפרטית שלה נשר האוקינוס. מהגדרות כמרינה בתל-אביב, שאורכה 47 רגל. אז היא היתה בעלת מועדון-החברים היפה ביותר בארץ.

השבוע, ביום שבת, הגעתי לדירתה שבקומה ה־12 במיגדלי דויד. כדי לראיין אותה, אחרי שיצאה מבית-המעצר באור-כביר, שם שהתה 12 יום, ונחקרה על-ידי המישטרה לגבי חשד שיש לה חלק בהצתת המועדון.

היא קיבלה את פניי כשימלה ירוקה מבית-אופנה איטלקי ידוע, אלגנטית כתמיד. פחות ארבעה קילו ממישקלה. בסלון התרוצצו ארבע ילדים, שניים שלה ושניים של זאביק קירשנר, ידידה-לחיים מזה שש שנים.

בין קולות הילדים השתרבב קול מוגזגזג, שצרח „קלאב איי! קלאב איי! וולף חיה! וולף חיה!” לתדהמתי היה זה קולו של תוכי, שצרח את הצריחות מתוך כלוב גדול שנמצא כאמצע הסאלון. צבי וולף הוא חוקר-המישטרה.

הטלפון לא חדל מלצלצל, לכן הראיון נערך בחדר-השינה של כרמלה. חדר-השינה זה התפרסם לאחרונה, כמשך חודש שלם הוקלטו בו כל הקולות על ידי המישטרה.

מספרת כרמלה: כל הסיטת התחיל כשקיבלתי טלפון מגיטתי בשעה 7 בבוקר, שאחי נעצר ב־5 בבוקר. בערב הקודם הוא היה בהופעה של להקת כוורת, איתי ועם גיטתי שהגיעה מבראזיל לביקור-מולדת. הכניסו אותו לבית-המעצר בהרצליה,